

Петя Дубарова
Конструктор

Изплува самолетът под звездите,
изваян от вълшебните ти пръсти
и с чудна радост грейват в миг очите,
усмихнати под веждите ти гъсти.

Виж, корабът понася се далече
и сякаш маха ти платното бяло:
„Довиждане, създателю!“ – и вече
изгубва се във утрото запяло.

И бъдещето кима ти засмяно
и в радост тъне грейнало сърцето,
щастлив си ти – след много упоритост
са твои синевата и морето.

20.04.1974 г.

КРАЙ

© 1974 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Лястовица. Стихове и разкази“, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6019>]